palleſt luggeda, kuida nemmad omma perremehhega rahhul ollid, ja iggaüks ſoiwis keigeſt ſüddameſt omma perrewannemattele head önne. — Wadder on jo issegi wa tallo-mees, teab kül, mis rahwas Jürri- ja Mihkli-päwaſt ütleb, nenda: «Jürri ſeub ja Mihkel peastab.» Pawlil olli kolm ſuiliſt, kedda «Mihkel» Pawli tööſt ja leiwaſt lahti peästis; agga nad palluſid, et Pawel neid weel ühhe näddala lubbaks olla, et nad ſellega omma head meelt woikſid ülles näita, ja «kakko päwi» kauba peäle tehha. Mo keel kihheleb Pawli perre ja maea piddamisſeſt pikkemalt könnelda, mis wadderile mitte pahha meelt ei ſaaks teggema. Nattuke ollen ma Pawlit teie ſilmade ette malinud, ni paljo et tedda teine kord tunnete; agga Pawli teine pool Marri, oh, ſelle jure ma ſoiwikſin mönda küllа eite koli öppetusſeks. — Agga olgo peäle, kui teine kord jälle kokko juhtume, tulleta ſiis mo mele, et ma Marriſt ka üht pilti tekſin, annab Jummal ello ja terwiſt, eks ſame nähha, nüüd algame teiſt jutto.

Pawel, Tönno ja Siim.

Pawel. Armas ſõbber (ütles ta mulle), teie

ollete tänna pikka teed käinud, ollete ka wiſt mönda aeja tee peäl näinud, mis tähhele pannemisſe wäärt on; pange mitte pahhaks, minna arwan teile kohhuſeks, meile middagi ſeſt könnelda, et ühhegi jutto järge peäle ſama.

Minna wastaſin: Jah, armas Pawel, ma olen tänna ſeie pole tulles üsna ükſi teed käinud, mönneſt küllaſt ja moiſaſt möda tulnud; keigeſt mis ma ollen näinud, on mul üks aſſi üsna ſüddame peäl, mis ſeſt kül ſoiwikſin jutto otſa ülles wõtta, — ſe on, mis ma wallutawa ſüddamega ollen möda käies näinud, et ſelle aastane talwe wilja põld ſel ſüggiſel wägga waeſes korras on. Ma ollen tänna ni heaste moiſa, kui küllа põllud näinud, mis põllo us ni paljaks teinud, et ei olle tundagi, kas külwatud on ehk mitte; arwa mõnnes kohhas üks pisſuke orraſe tuppike, kelleſt middagi lotuſt ei woi olla. Seäl näggim ſiin teie liggidal ühhe metſahoidja põllo jälle hopis terwe ollewad, et middagi wigga polle. Kuſt niſuggune ſuur wigga ühhe põllule tulleb, kelleſt teine hopis teädmatta jäeb? kuſt neid usſiſi ni paljo põllo ſisſe ſiggib, ja kuidas nad ühte wiſi egga põllo ſees ei olle? kas middagi nende

Eesti-rahwa mÃ¤Ã¶nnus Kalender 1872, lk. 25